

דפייגור

יום ו', ג' בסיון תשפ"ה, 30.5.2025, גיליון מס' 5077

ביכארי פרי אנו

הנהלת הקהילה 19.5.2025

3. עלות תשלום למוניית עולה כמעט כמו העלות ההסעה מיגור.
 4. גם בעבר לא היו נסיעות בשעות הללו.
 5. ייתכן שמשתלם מעבר לתשלום למוניית. זה לא ישנה את המחיר, אך הסיבסוד ייגמר.
 6. נבדקה אפשרות לסיוע של חברים לשעות אלו, אך זה מענה נקודתי שלא ניתן לבנות עליו.
- הוחלט להשאיר את סידור הנסיעות כפי שבוצע עד כה עם צפי סבסוד של 33,000 ש"ח.

הצעת חברים רחלי ארגוב בשם חברים בנוגע לתשלומי חברים ואורחים בבריכה

בישיבת ההנהלה 9-2025, הוחלט לחייב אורחים ב-10 ש"ח לנפש בימים א'-ו' וב-20 ש"ח לנפש בשבת. ענת עוגן ערערה על ההחלטה בפני ההנהלה 10-2025 וההנהלה לא קיבלה את הערעור.

רחלי ארגוב, בשיתוף קבוצת חברים, הציעה שצורת התשלום תהיה באמצעות רכישת מנוילהכנסת אורחים לבריכה. חיוב חברים במנוי ידון לקראת עונת הרחצה של 2026.

הדיון יימשך.

בקשת אבשלום ונאות דיין לשנת חופש

אבשלום ונאות היו בשיח עם אודי ורמי טרום הנסיעה לנורבגיה. הוצע למשפחה לבחון את השטח ובמידה ויראו שעונה על ציפיותיהם, יעלו בקשה לשנת חופש. כעת הבקשה עולה לדיון, המשפחה מבקשת אישור לשנת חופש החל מאפריל 2025.

הוחלט לאשר למשפחת דיין שנת חופש החל מאפריל 2025.

סידור תחבורה במרפאה

רקע: בהתאם להמשך ההתנהלות בנושא, נהג ורכב עומדים לרשות החברים מהשעות 07:30 עד 13:00. החברים משלמים 80-90 ש"ח בממוצע עבור הנסיעה.

היות והתשלום לנהג הינו גלובאלי ומספר הנוסעים משתנה, עולה שהפעילות צפויה להסתיים בגרעון של 33,000 ש"ח.

בפגישה של רמי עם החברים הוותיקים, עלתה בקשה ביחס להארכת משך הנסיעות עד 15:00.

מהבדיקה עולה:

1. יש מעט מאוד חברים שנוקקים לנסיעות בשעות האלו.
2. יש קושי לשלם לנהג פר נסיעה ע"פ דרישה.

הנהלת הקהילה 21.5.2025

אחינועים מביאה עמה ניסיון עשיר ומוכח של פעילות בתחומי החינוך הבלתי פורמלי, ניהול ובניית צוותים. כאשת חינוך ופעילה חברתית, היא בעלת ניסיון מגוון בארגונים חינוכיים, בהובלת תהליכי עומק ארגוניים, בעבודה עם מתנדבים, בניהול צוות בחניכה, בהנחיית קבוצות ותהליכים חינוכיים ובתחומים הקשורים לקהילה הלהט"בית ומגדר. לאחינועים מוטיבציה גבוהה ליוזמה ועשייה בתחום החינוך. אחינועים גם בעלת תואר ראשון בחינוך ובוגרת קורס בתוכנית הבינתחומית לטיפול באמצעות שטח (Wilderness Therapy) מסמינר הקיבוצים.

הוחלט לקבל את המלצת צוות האיתור.

בחירת מועמדת, אחינועים תלם-דונדה, למנהלת החינוך החברתי

רקע: לאור בקשתו של אהוד קוטליאר לסיים את תפקידו, הוקם צוות איתור: יעל ס"ט רשף, יו"ר חינוך, יעל נויפלד, נציגת ועד, גבי זר אביב, נציגת ציבור בוועדת חינוך, נועם זיידל, נציגת ציבור בוועדת חינוך, גל שמעון מנהלת משי"א ורמי פלד מנהל הקהילה. הצוות קיים ראיונות עם מתמודדים מתוך הקיבוץ, ומאחר שלא הסתייע פנה לחפש מחוץ לקיבוץ.

לאחר סינון קורות חיים שנשלחו, הצוות נפגש עם מועמדים, ובסופו של דבר הומלצה אחינועים תלם דונדה לניהול החינוך החברתי.

ביום א', כ' באייר תשפ"ה, 18.5.25
הבאנו לקבורה את חברנו
אברהם בירך ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

ביום ה', כ"ד באייר תשפ"ה, 22.5.25
הלכה לעולמה
חנה פורציה ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף בצער
נטע חכמוביץ והמשפחה
על מות האחות
טליה זיו ז"ל

הערכות יגור לשעת חירום - ד"ח הביקורת הפנימית (מרץ 2025)

תמצית

(תגובת צח"י: נכתב נוהל בעזרת היועצים המשפטיים של הקיבוץ שיובא לאישור ההנהלה).

5. רוב הדירות המאוכלסות בשכונות הוותיקות הן ללא ממ"ד, בקיבוץ קיים חוסר במקלוט ומרחבים מוגנים. המלצת הביקורת: לבנות תוכנית לטווח קצר, כולל הכוננת תקציב לפיזור מיגוניות בשכונות הוותיקות בקיבוץ בנוסף למקלטים קיימים.

6. ליזום תירגול מאוחד לכל מערכת החינוך לפינוי למרחבים מוגנים בעת שגרה לפחות פעם אחת בתחילת כל שנה.

ב. ביטחון שוטף

1. לנסח הגדרת תפקיד לרבי"ש ובה התייחסות לממשקים בינו לבין צח"י.

2. לקבוע סדרי פעילות לעבודת סייר הלילה, תדירות הסורים ונקודות הבקרה.

3. לגבש מדיניות, ותוכנית להשלמת הגדר ההיקפית.

ג. צוותי חירום יישוביים

לשקול אפשרות שבצוות צח"י ייכללו גורמים להם אחריות בנושא בטיחות וחומרים מסוכנים.

תגובת צח"י: להוציא את הגד"ש ולגין, אין חומ"ס ביגור, שני הגופים הנ"ל אמונים לטיפול בחומ"ס עפ"י הנהלים.

ד. בקרה תקציבית

לקבוע תקציב מסודר לפעילות צח"י.

פעילות צח"י וההיערכות לשעת חירום בקיבוץ מטופלים באופן אחראי ומשביע רצון. פעילות החירום בקיבוץ התעצבה לאורך מלחמת "חרבות ברזל", תוך התנדבות חברים לפעילויות הצוותים היישוביים השונים וכיתות הכוננות.

המלצות

מבנה כללי: לנסח כתב מינוי לצוות תיאום צח"י, לאשרו בהנהלת קהילה ו/או ועד הנהלה. ההגדרות יכללו, בין היתר, את האחריות, הסמכות, הרכב הצוות, תפקיד הצוות בשגרה ותפקיד הצוות בעת חירום, תדירות התכנסות ועוד.

א. היערכות לשעת חירום

1. לקבוע ולכתוב בתיק צח"י את תדירות התכנסות הצוות בעת שגרה ובעת חירום. להקפיד על תיעוד הישיבות בפרוטוקלים מסודרים.

2. חברת "אורות יגור" וחשמליית הקיבוץ יהיו אחראים לתפעל ולתחזק את הגנרטורים לעת חירום ובעת שיגרה. מומלץ לוודא כי גם לאזור התעשייה בקיבוץ קיימת תוכנית ויכולת אספקת חשמל בעת חירום.

3. יש לבדוק הצמדה של מכשירי קשר אלחוטיים קבועים אצל חברים בתפקידי חירום.

(תגובת יו"ר צח"י, הנושא נבדק בעבר ונמצא לא יעיל).

4. אין בקיבוץ נוהל המסדיר את ההתנהלות בנושא המצלמות הממוקמות בשטח הקיבוץ. שימוש לא מבוקר במצלמות האבטחה עלול להוות הפרה של הוראות חוק הגנת הפרטיות

ביכורי גד"ש

פרויקטור השיוך

לפני מספר חודשים פרסמנו את ההודעה על כך שעופר אדר ביקש לסיים את תפקידו. בעקבות זאת הוקם צוות איתור (דפנה דורפמן, יאיר נויפלד, אודי קינן, גל שמשון, רמי פלג) והתקיימו ראיונות למועמדים. לאחר הראיונות, הוצע ע"י צוות האיתור שעופר בכל זאת ימשיך לנהל את הצוות, כי זה הדבר הנכון עבור קידום התהליך, אולם בפורמט חדש. חלוקת המשימות והאחריות הוגדרה מחדש: עופר יעסוק באסטרטגיה, בהובלת צוות השיוך והצוותים הפנימיים, הבאת הנושאים לאסיפות, נושאים משפטיים וכדומה, בהיקף של יום בשבוע. סיגל עמיר, המלווה את עופר בשנים האחרונות ומסייעת לו, תוביל את העבודה השוטפת, לרבות מענה לחברים במקום עופר.

הוועדה לצרכים מיוחדים

במסגרת תהליך החשיבה עם תום 7 שנים להחלטות שפוסמו בחוברת השיוך, עלה בצוות שדן בנושא הבריאות והרווחה הצורך לשנות את ההגדרה של הוועדה לצרכים מיוחדים. ובמקום שיהיו מספר צוותים: לחברים עם צרכים מיוחדים, לבנים עם צרכים מיוחדים וכו', תהיה ועדה אחת תחת האסיפה, שתטפל בכל הקטגוריות ותיתן את המענים בהתאם למדיניות שנקבעה בחוברת השיוך, או כפי שהיא תעודכן באסיפות מעת לעת.

לכן, הוצע על ידי הוועד, שלאור ריבוי המשימות (טיפול שוטף אינטנסיבי, התייחסות לאירועים חדשים, צורך במקצועיות וידע), נכון שאותו אדם ינהל את הבריאות והרווחה וגם את הוועדה לצרכים מיוחדים. שינוי כזה יאפשר את הקצאת משאבי הזמן לטיפול, ויהנה מהממשקים שיש למנהל הבריאות והרווחה עם המרפאה, המועצה ועוד גורמים הקשורים לנושא. באסיפה שהיתה בנושא הועלתה הסתייגות ע"י בועז אוחנה. ההסתייגות תובא להכרעת הציבור בקרוב.

סיום תפקיד של אהוד קוטליאר ובחירת מנהלת לחינוך החברתי (בהמשך לדיווח משיבת הנהלה 21.5)

אני רוצה להודות מקרב לב לאהוד קוטליאר, על תרומתו כמנהל החינוך החברתי בשנים האחרונות. לחינוך החברתי בקיבוץ יש ערך רב. התחום מאתגר מהרבה סיבות ונמצא תחת לחצים לא פשוטים. אהוד ניהל את המערכת תוך דבקות ואמונה מלאה בחשיבות המערכת החינוכית-חברתית לילדים ולקיבוץ כאחד, ועם סבלנות ואורך רוח הראויים לכל הערכה. אני מאחל בשם כולנו הצלחה לאהוד בהמשך הדרך, ומאחל לאחיינועם תלם-דונדה, מחליפתו של אהוד, הצלחה רבה בתפקיד.

מפגש קפה עם חברים

יצאתי השבוע מקבוצת הפייסבוק "חצר יגור". לדעתי, הפלטפורמה הזו אינה תורמת מבחינה חברתית וקהילתית. אני מעוניין לבחון מיסוד מפגש קבוע עם חברים פעם בחודש, כפי שהתחלתי לעשות עם אוכלוסיית החברים הוותיקים, פעם בחודשיים, במועדון. מוזמנים כל הרוצים להשמיע הצעות/הערות/תלונות ביחס

למה שקורה ביגור. פרסום אודות המפגשים הללו יתבצע מבעוד מועד, הפגישה הקרובה תהיה ב-9.6.25 בשעה 20:00. אפרסם גם ב"מקומי". מובן שכל שאר הדרכים לעשות זאת עומדות בפני החברים, תיאום פגישה, כתיבת דוא"ל, מכתב, הפצה לדף מידע

משולחנה של מנהלת משאבי אנוש

בחודש אפריל 2025 התעדכן שכר המינימום במשק, וכנגזרת מזה התק"ה של החברים מתעדכנת בהתאם.

להלן הסכומים החדשים:

יחידה - 6720 ש"ח

יחידה במשפחה (חברה שגרה עם בתן זוג בתא משפחתי) - 5600 ש"ח

הורה יחידני 7840 ש"ח

הורה יחידה עם ילדים מעל גיל חובה - 8400 ש"ח

ילדה עד גיל 6 - 2800 ש"ח

ילדה מעל גיל 6 - 2240 ש"ח

התנהלות למול מס הכנסה וביטוח לאומי - עובדי חוץ כל האישורים בגין בקשה לנקודות זיכוי נוספות (לידה של ילדים, תואר אקדמאי, לקות למידה ונכויות של ילדים, חד הורי, הורה יחידני וכו') יש להעביר למעסיק ולמחלקת שכר בקיבוץ.

הטבות מס בגין ביטוחים פרטים וכו' יש להגיש בשנת המס השוטפת למעסיק. הקיבוץ לא יוכל להגיש עבור החבר.

חבר המועסק אצל שני מעסיקים ומעלה (מחוץ לקיבוץ) נדרש לתיאום דמי ביטוח לאומי דרך האתר האישי שלו בביטוח לאומי ולשדר באתר את כל טפסי 100.

כל חבר שקיבל פטור מתשלום דמי ביטוח לאומי ומס הכנסה בגין נכות או זקנה יעביר את האישור למעסיק ולמדור שכר בקיבוץ.

אנו ממליצים לא לגשת עצמאית למס הכנסה, חברי הקיבוץ נישומים במסגרת הקיבוץ. כל פנייה ישירה למס הכנסה מסכנת את החבר בקנס גבוה והקיבוץ לא ישא בהוצאות אלה, לכן ההמלצה היא להגיש בשנת המס השוטפת את כל האישורים למעסיק.

החזרת מס בגין אי רציפות בעבודה בשנה השוטפת, נעשית באופן אוטומטי במערכת השכר בקיבוץ.

לגבי החברים העובדים בקיבוץ, אנו מזכירים שאין יחסי עובד מעסיק בין החבר לקיבוץ ולכן אין אפשרות להנפיק תלוש שכר וטופס 106, התלוש שנשלח לכם ממדור שכר הינו פנימי ולא מוצג לרשויות המס.

מבקשים להזכיר לחברים המועסקים בעבודות חוץ לשלוח טפסי 106 לשנת 2024 לשושן לוי ממחלקת הנהלת חשבונות.

לאור סבב מילואים נוסף, אנו מבקשים מהחברים שעובדים ביגור, לשלוח טופס 3010 או אישור יציאה למילואים לאפרת ממדור שכר.

מכרז מנהלת בריאות ורווחה

צוות האיתור: קרן אוחנה, רותם ענבר (נציגות ציבור בהנהלת קהילה), מנהלת מש"א ומנהל קהילה. למכרז הפנימי ניגשו

הוועדה לצרכים מיוחדים.

מכרז "מוביל תהליך יגור 2030"

למכרז נרשם חבר, אשר יגיע לדיון בישיבה הקרובה של ועד ההנהלה.

מכרז אחראי תקשורת פנים

למכרז נרשמו 3 חברים, אשר יגיעו לדיון בישיבה הקרובה של ועד ההנהלה.

4 חברים/ות: לחן בין, רמונה וילרוסה, יעל ס"ט רשף ועופר קציר. לאחר שיעל הסירה את מועמדותה החליט צוות האיתור על המשך תהליך, ואבחונים תעסוקתיים לרמונה ולחן. השבוע התקיימה ישיבת הנהלה לדיון על המלצה לאסיפה על אחד מתוך שני המועמדים.

מובן שכל מי שהגישו מועמדות זכאים להגיש את מועמדותם לאסיפה ולקלפי גם ללא המלצת ההנהלה. הבחירה באסיפה תמתין למיצוי הדיון על הקרב והובלה של

דברים לחג שבועות שיחה קצרה עמוס נצר ראש המועצה

היחידה להתנדבות גייסה מתנדבים לפעילויות שונות, כגון, סיוע לחקלאים ביישובים ברחבי הארץ וליחידות בצבא. אנחנו גאים בתושבים שלנו, שהוכיחו רוח ערבות הדדית והתנדבות.

מה קורה בתחום הפיתוח הכלכלי ואזורי תעסוקה?

המועצה מפתחת שני אזורי תעסוקה: האחד עם רכסים בשטח שסמוך לכפר חסידים ולכביש 6 והשני עם נשר וחיפה בשטח שסמוך לצ'ק פוסט. פרויקטים כאלה לוקחים זמן רב עד שמבשילים ואנו כל העת בתהליך של התקדמות. בנוסף, יש פרויקטים משותפים עם קיבוץ יגור.

איך הקשר עם הנהגת היישוב?

העבודה מול הנהלת הקיבוץ טובה ועם אמון הדדי. מתכונת להצלחה שהביאה להישגים בעבר ותביא בעתיד, היא שיתוף פעולה בין הקיבוץ והמועצה.

אני מאחל לתושבי.ות קיבוץ יגור בחג השבועות עשייה פוריה, חיבור לאדמה ולמסורת שעליה בניתם את קהילתכם. זאת התקופה לחגוג את פרי עמלכם שהוא ביטוי לערכי החקלאות ועבודת האדמה והמורשת ארוכת השנים. מאחל שהתוצרת המקומית שלכם תמשיך להניב פירות ולשאת ברכה. שיהיו ימים של שקט וביטחון לתושבים.ות ולמדינה כולה. חג שבועות שמח!

כיצד משפיע המצב במדינה על המועצה?

המצב במדינת ישראל משפיע עלינו ברבדים רבים והמועצה שלנו נדרשת להתמודד עם אתגרים בתקופה האחרונה. ישנם קיצוצים משמעותיים בתקציבי המדינה ואנו מנסים, במידת האפשר, להמשיך להבטיח שרות טוב לתושבים. צמצום בתקציבי הממשלה מציב בפנינו מגבלות תקציביות, שמחייבות אותנו לנהל את המשאבים הקיימים בזהירות וביעילות. אנו פועלים לשמר שירותים חיוניים ולוודא שהתושבים לא ייפגעו. בנוסף, המועצה משקיעה מאמצים רבים בהגברת המיגון, חיזוק התשתיות ושיפור המענה לשעת חירום. אנו פועלים בשיתוף עם גורמי הביטחון על מנת להבטיח שתושבי המועצה יהיו מוגנים ככל הניתן.

כיצד המועצה התגייסה בעת החירום לעזרת התושבים שנפגעו?

אחד הצעדים המרכזיים שנקטנו היה קליטת משפחות שהגיעו אלינו מיישובים מפונים. פתחנו עבורם את שערי היישובים, סייענו במציאת דיור זמני, שילבנו במוסדות החינוך, ונתנו מעטפת רגשית וחברתית בתקופה המורכבת הזו. ההתגייסות הקהילתית הייתה מרגשת, והתושבים קיבלו את המשפחות בזרועות פתוחות. בנוסף, המועצה שמה דגש מיוחד על תמיכה במשפחות של חיילים ואנשי מילואים שגויסו למערכה. לדוגמה: סדנאות ותמיכה לנשות ומשפחות המילואים/ניקים בהובלת מרכז צעירים.

ל"ג בעומר נחגג השנה באווירה חמימה ומחבקת, בסימן פיקניק קהילתי - כזה שממלא את הלב באור ואת האוויר בריח של מדורה, תירסים, מרשמלו וחברות אמיתיות.

את הערב פתחה כיתה א' בטקס מרגש, שבו בחרו לעצמם את השם הכיתתי "הדס", ועברו בשער המים המסורתי. נאחל להם מסע מופלא - מלא סקרנות, חברויות והרפתקאות.

בהמשך, נהנינו ממגוון תחנות רב-גילאיות: הקטנטנים יצרו חץ וקשת, הגדולים ניסו לקלוע למטרה, והנערים מהבלוקונים (תודה למדריכים מי"ב) לשו בצק לפיתות חמות וטעימות. סביב המדורה חיכו תפוחי אדמה, נקניקיות, תירסים ומרשמלו - בדיוק כמו שאנחנו אוהבים.

תודה חמה לקהל, שהביא מגשי פירות וירקות צבעוניים, לרענון מושלם בין ביס לביס.

תודה מיוחדת:

- **לנבו גולדשטיין** על פינת הגיימבורי הקופצנית והכיפית
- **לגלי גורביץ וענף הנוי**, שדאגו לשטח נעים ומוכן מראש.
- **לגילי דניסקי, אורן גונן וכיתת הכוננות** על דאגה, בטיחות ונוכחות שקטה ובטוחה.
- **לאבינועם בוצר וצוות מטבחי יגור** על הכנת מערכים לבצק.
- **לאבירם בירמן וענף המזון** על הכנת תפוחי אדמה, נקניקיות, אבטיחים ותירסים.
- ולנוער הנהדר שדאג להפעלת התחנות, לסידור ולפירוק השטח: **הדר קול, אלעד אזנקוט, אסף כפרי, אוריה ברשח.**
- **לצוות הבניין, בנימין רביב ועומר אלעד** על סחיבת האביזרים הכבדים לשטח.
- אתם, כולכם הכוח, שמאחורי הקלעים!

ובעיקר - תודה ענקית לצוות החג שיצר ערב קהילתי, משפחתי ומלא נשמה:
נעה חרמוני לרנר, אילון דורפמן, עמרי שוקרון, עמירם גוטפריד, אהוד קוטליאר, עופר בארי.

שנדע עוד הרבה ערבים כאלו - של קהילה, שמחה ויחד.

יאנה פוליאק גרודמן

בנינו עם משפחתו מצפה לזכרו. ובמרתון תל אביב רצנו כצוות לזכרו ואנו בקשר עם משפחתו.

איך הרגשת שקיבלת את הבשורה על מצטיין הנשיא?
האמת שלא הבנתי מיד את גודל המעמד. אבל כשקלטתי, התרגשתי מאוד והרגשתי זכות גדולה.

מי היו איתך בטקס? המשפחה המצומצמת ההורים ושני האחים שלי טל ועמית.

מה משמעות האירוע הזה לך באופן אישי, וכולנו? האירוע הזה היה משמעותי מאוד, הכרתי אנשים מכל הרבדים בחברה הישראלית וחברים לכל החיים. השתתפנו בהמון טקסים משמעותיים: ביום השואה, ביום הזיכרון וביום העצמאות. זה חיבר אותי מאוד לארץ וגרם לי לאהוב אותה אפילו יותר ולהכיר אנשים מיוחדים מכל רחבי הארץ.

מה האמירה שלך, כזוכה בכבוד הגדול הזה, לנוער ביגור ולחברה הישראלית?

בתוך כל הכאוס הזה, מה שהחזיק אותנו היה הערבות ההדדית והאחוה בינינו. בצוות אתה לומד שחברים זה לא רק מילה - אתה לומד שזה משפחה. גם כשאנחנו באים מרקעים כל כך שונים, ברגעי הלחימה נוצר חיבור מיוחד - חיבור שבא מהלב, מהאמונה האחת בשני.

והרבה מזה בזכות הדרך והערכים שהביא איתנו אטינגר. הוא ידע להוביל אותנו לא רק עם פקודות, אלא גם עם דוגמא אישית ורוח לחימה אמיתית. בזכותו ובזכות מה שהיינו אחד בשביל השני - המשכנו קדימה, לא משנה כמה זה היה קשה וממשיכים גם היום כצוות. יש לנו היום מפק"ץ שאנחנו מאוד אוהבים אבל גם הוא יודע שתמיד נשאר קודם צוות אטינגר.

לנוער היתי אומר: תהיו חברים אחד של השני, רעות זה הכי חשוב.

רגע שיא בבית הנשיא

שיחה עם תום ורדי, של ינון וליאת, עם קבלת "אות מצטיין הנשיא", ביום העצמאות

רקע על עצמך: אני אוהב מאוד לטייל בארץ, לעשות ספורט ולשחות בים. בשנת השירות הדרכתי טיולים בחוגי סיירות של ק"ל. בצבא התגייסתי לשייטת 13 ומשם המשכתי ליחידת "אגוז". במהלך המלחמה לחמתי בכל הגזרות - עזה, לבנון, סוריה ואיו"ש.

על מה הוענק לך האות? משהו כבר כתב את זה בשבילי, "סמ"ר ת' לחם בקרב בלבנון באל עדאייסה. באותו קרב נהרג מפקד הצוות, סרן הראל אטינגר. ת' פתח ראשון ב"זיג" ולקח פיקוד, וכך המשיך להילחם בקור רוח. על קור הרוח והגבורה קיבל מצטיין נשיא".

מידע נוסף על הארוע: בלילה השני לכניסה הקרקעית ללבנון, ב-2 באוקטובר לפנות בוקר, כוח שלנו של יחידת "אגוז" וגדוד 101 של הצנחנים נע לעבר הכפר אל-עדיסה. כשהכוח סרק מבנה בכפר בסביבות 04:30, נפתחה עליו אש עזה ממספר כיוונים בו-זמנית והתנהל קרב ממש פנים אל פנים. בקרב זה נפגע ובהמשך נהרג מפצעיו איתן אוסטר, מפקד צוות, יחד עם חיילים נוספים מהפלגה.

במהלך הלחימה התעורר חשד, שמחבלי רדואן חטפו חייל פצוע או הרוג. הפלגה והצוות שלי הגיעה לסיוע וחילוץ. משום שהיה חשד לחטיפת חייל, הוחלט שחייבים לאגף את המבנה והמתחם ולהגיע למקום, שבו נצפה מחבל גורר גופה. סרן הראל אטינגר, מפקד הצוות שלי, הוביל את הכוח. תפקידי בצוות הוא קלע חוד, כלומר בתימרונים ובתנועה מנווט את הצוות והולך ראשון. ככה היה גם הפעם, הובלתי עם אטינגר לכיוון המבנה.

בכניסה למבנה נתקלנו במחבלים, ואטינגר נהרג מצרור. המשכנו בלחימה ובפינוי הפצועים, שהיה פינוי מורכב במיוחד לאור מספר הפצועים הגדול - כ-40 לוחמים - תנאי השטח הקשים בערפל כבד והירי הבלתי פוסק מכל הכיוונים.

במהלך הקרב נהרגו חמישה מלוחמי אגוז וקצין הנדסה קרבית: סרן הראל אטינגר מַעְלִי, סרן איתי מאריאל, גיאת משהם, רס"ל נועם ברזילי מכוכב יאיר, לוחם רס"ל אור מנצור מבית אריה, רס"ל נזר איטקין מקרית אתא.

לי ולצוות חשוב מאוד להנציח את הראל אטינגר (ממש הערצנו אותו כחיילים שלו).

המשרד ומחזירים את המפתחות לגיל הרך. אבל אם רוח המקום, האווירה, הקשר להורים הצעירים ולחינוך בכלל, הם כבר חלק גדול מחייך אז ממשיכים את הליווי בלי חשבונות ועם הרבה אהבה בבית ובכל מקום שאפשר להיפגש, לשוחח.

לדבריה, המרכז הוקם לפני ארבע-עשרה שנים בזכות רעיון של ורוניקה ניב, שניהלה אז את "הגיל הרך". ליסה נכנסה למקום וגדלה איתו והמקום גדל הרבה מעבר לציפיות. זה מקום שבו נפגשו עם אנשי מקצוע הקשורים לגיל הרך. יש בו ציוד להעשרה ונערכו בו הרצאות הקשורות בהתפתחות תינוקות. הוא היווה מקום מפגש לכולן ולכולם. חשיבותו היתה לא רק בהרצאות וטיפול בתינוקות. חשיבותו הייתה גם בחיבורים שהוא יצר בין האנשים, כאלה שנוצרים בין ההורים לבין עצמם ועם חברים בקהילה שלנו.

תסבירי

אני מאמינה גדולה בכוחה של הקהילה. דרך המפגשים במרכז נוצרים חיבורים בין האנשים, בין אמהות צעירות לאימהות מנוסות יותר, בין כאלה שזה עתה נחתו בכוכב הלכת, קיבוץ יגור, לבין אלה שכבר מכירים את השפה ואת רוח המקום. נכון, הבסיס, לפחות בהתחלה, הוא התינוקות, אבל בהמשך מעגלי ההכרות הולכים ומתרחבים. אם לתאר את זה באופן ציורי, כל הורה שמגיע למרכז הוא כמו אבן שנזרקת למים ויוצרת מעגלים שהולכים ומתרחבים ונוגעים ביותר ויותר אנשים, הנוגעים אחד בשני, והמגע והשיח יוצרים מארג של קשרים חברתיים וחבריים.

כשליסה מדברת על המרכז היא אומרת, שבמבט לאחור היא כל הזמן לומדת וקוראת על נושאים שונים הקשורים בתינוקות והורים, אבל המורים הכי טובים שלי, היא אומרת, היו הילדים שלי, וזה נכון כי אין חכם כבעל ניסיון.

מה היה סדר היום של המרכז?

בדרך כלל באתי מוקדם בבוקר, שטפתי וניקיתי את החדרים והכנתי אותם לקראת יום חדש של פעילות. אחר-כך חתכתי סלטים והכנתי ארוחת בוקר.

ארוחת בוקר?

אין לך מושג כמה זה חשוב. אמהות באות לפעמים אחרי לילה ללא שינה, עייפות עדיין מהלידה, לעיתים צריכות לארגן את המשפחה ואת עצמן, וכאן חיכתה להן ארוחת בוקר באווירה רגועה. ארוחת בוקר כזאת מאפשרת מפגש חברתי וקצת

It takes a Villiage זה לוקח את כל הקהילה

שיחה עם ליסה רום עם סיום עבודתה במרכז להורות "לי ולך" בגיל הרך ביגור רוחלה סגל

ברגע שנולד תינוק נולד גם הורה, אומרת ליסה רום, למרות שבכל איש ואישה מקופלים האינסטינקטים להורות, להיות הורה, זה לא דבר שנולדים איתו. הורות זה תהליך של למידה והכלה. כשאני מדברת על הכלה, אני מתכוונת להכיל את השונות עם המקובל. בהשקפתי, אני רוצה לקבל את כולם תחת מטריה אחת. כשאני תוהה על פירוש המשפט היא מסבירה: השונות משתקפת ראשית באופי המשפחה. כיום משפחה היא לא רק אב ואם, לצידה ישנם הורים יחידניים, זוגות חד-מיניים וכד'. הדבר המקובל הוא כי ביום שנולד תינוק מתחיל מסע משותף של הורה וילד. מסע שמתחיל בצעד קטן ונמשך כמעט כל החיים ואינו חף מטעויות: יש בו הצלחות ושמוחות ויש גם חרסות, רגשות אשם וכאב, וכשאני אומרת הכלה, אני מתכוונת שלצד השונות באופי המשפחה כל יולדת וכל תינוק הם עולם ומלואו בפני עצמם, וצריך להתייחס לכל אחד ואחת לחוד ולכולם ביחד. אני רק המלווה, אני לא תחליף לאם או לאב. תפקידי ללוות, וכמלווה עלי לנרמל את היומיום ולזהות מקומות בהם נחוצה עזרה. הרי כולנו חולמים להיות ההורים הכי טובים ופתאום המציאות היא כבר לא חלום. פתאום מישוהו, קטן וחסר ישע, תלוי לגמרי בהורים. הוא לא יודע לדבר עדיין רק נותן סימנים. הבכי הוא הסימן הכי מובהק וכעת צריך לנחש מה כואב, מה מציק, מה מפריע לו. כשהעולל הרך לא ישן גם ההורים אינם ישנים, זה מלחיץ. זה מתיש. המצב הזה לא התחיל אתמול. הוא מוכר וידוע, אבל נראה שבשנים האחרונות בעקבות הידע המצטבר יש יותר מודעות, פתיחות ונכונות להכיר במצבים של דיכאון לידה, הסתגרות ומצוקה, מצבים שבעבר התעלמו מהם או לא ידעו כיצד לטפל בהם. כיום יש פתרונות לדוגמה: יועצות הנקה, דולות, תומכות לידה וכד'. ביגור הוקם המרכז הזה, שכל מטרתו היא לעזור, לתמוך ובעיקר לחזק את האינסטינקטים ההוריים שקיימים או נבנים בכל אחד ואחת מאיתנו.

שעות אחר הצהריים, אנחנו יושבות בגינתה הפורחת של ליסה. סימניו של השרב עוד לא חדרו לאיזור המטופח שלה. היא כבר לא אחראית על המרכז, אבל ממשיכה לפגוש בביתה אימהות וגם אבות. בשבילה זו שליחות וזה עדיין בוער בעצמותיה, כי את התפקיד הזה, מבחינה פורמלית אפשר לעזוב, כשסוגרים את

אתנחתא מהלחץ והמתח היומי. במקביל, הייתה גם אפשרות לדבר עם נשים אחרות שהן במצב דומה, להבין וללמוד מניסיונם של אחרים וגם להתחלק בעומס הרגשי עם "אחיות לצרה".

החלק השני של היום הוקדש למפגשים עם בעלי מקצוע וגם לשיחות העשרה בנושאים שרלוונטים לחיי היומיום של משפחות ולהתפתחות תקינה של הילדים. עוד היא מספרת, כי בגלל שהועמד לטובת המרכז תקציב קטן, פעילותו הייתה מבוססת על עבודה עם חברי יגור, שלפחות חלקם תרמו מזמנם בהתנדבות. בעיני, היא אומרת: זה הדבר היה הכי יפה בעבודת המרכז ובחיי הקהילה שלנו. בתחום שלה היא הביאה לפניי רשימה של מרצים, חברים ובני יגור, שהדריכו ולימדו לצד רבים אחרים, לדוגמה: אודי קינן: התנהלות כספית לאחר ההפרטה. שושנה לבנה: על ההתפתחות הקוגניטיבית והרגשית של התינוקות.

נטע-לי זמיר (פזיזוטריסטית של ילדים): על ההתפתחות הפיזית של ילדים. דקלה (סיקרון) מישל: אוסטיותרפיה - נגד כאבי בטן, העדפה של צד הראש, חוסר איזון ועוד.

ליסה היום היא גמלאית, אבל ממשיכה להיות בקשר עם הנשים היולדות ועם האבות הצעירים ולהעניק חוויות של טיפול ברך הנולד, ותוך כדי כך, ליצור קשר הורי ואינטימי עם הבן והבת, שזה עתה יצאו מהרחם ועם חברות וחברים בקבוצה, דבר

שמקרין לעיתים קרובות גם על קליטת המשפחות הצעירות מבחינה חברתית. לאחרונה, פתחה בביתה קורס הדרכה לעיסוי תינוקות. יום בשבוע מוקדש לאמהות ויום בשבוע לאבות. היא מקווה לתת להם בצד "חוויה כייפית", חיבור עם ילדיהם ובינם לבין עצמם. בשבילי, היא אומרת, כל חיבור כזה בין אנשים הוא ניצחון אישי.

ליסה סיימה את עבודתה במרכז. אבל היא עדיין מלאת אנרגיה, רעיונות ורצון להעניק מנסינה להורים שזה עתה "נולדו" וגם לותיקים. מבחינתה סוף הוא תמיד התחלה חדשה.

זה המקום להגיד לליסה תודה על עבודתה המסורה, דבקותה במטרה ולאחל לה עוד שנים רבות של עשייה, בריאות ויצירה בקהילה ובמשפחה.

הצורך במקום מפגש לצעירי יגור, חיילים וסטודנטים, במיוחד בסופי שבוע, בהם הם מגיעים לקיבוץ. בעקבות השינויים ביגור וסגירתו של האולפן, נוצרה הזדמנות (זמנית) להשתמש במקום, שהיה חדר האוכל של האולפן, כמקום מפגש לצעירים בסגנון פאב.

בהתגייסות זריזה של מספר גורמים (וזה המקום להודות **לסער גרעין, דרור יובל, חאלד, יפתח גרודמן, נבו גולדשטיין ונערי הבלוקונים**) הועברו הריהוט והחפצים ממרתף 6 למקום החדש. התחלנו בהפעלת המקום בימי שישי למפגש חברתי על בירה קרה עם מוזיקה טובה. במקביל, מתגבש צוות שיתבסס בעיקר על נציגי הצעירים ולפי הרצון שלהם נגבש את התכנים ואת אופי המקום.

על הפרק: ערבי קונספט, הרצאות, צפייה משותפת בארועי ספורט ועוד. מידע על מועדי פתיחת המקום מועבר בקבוצת הוואטסאפ של צעירי יגור, ונשמח לראות את כולם!

מועדון לצעירי יגור רני טנא

מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", ולאור הצורך לשמר את המקלטים ברמת מוכנות גבוהה, חדל המקלט המכונה "מרתף 6" מלשמש כמקום מפגש לצעירי המשק.

ביגור כ-200 בנים ובנות בגיל מגיוס לצבא ועד גיל 30. בשיחות עמם עלה

סקירת ענפים לביכורים

דגן שוחר

חממות

בחממות אנחנו ממשיכים לגדול ולצמוח, מגדילים את המוצרים, שאנחנו משווקים לחנויות, מוצרי פרימיום כמובן, לדוגמה: החסות שלנו, שרי, עגבניות מגי, תירס מתוק לבן וצהוב, פלפלים מיוחדים, תפוזי גורמה, בייבי תפוזי, ברוקולי, כרובית ועוד.

אנחנו עובדים במשותף עם מגדלים רבים בכל רחבי הארץ, ואת המוצרים שלנו רואים בכל הרשתות הגדולות משופרסל דרך קרפור ועד סטופמרקט וכמובן גם במרכוליות.

בימים אלו אנחנו מסיימים לבנות מתקן קירור וחלוקה חדש לטובת הפעילות באזור הלולים הצמודים להר, מתקן זה מאפשר לנו להגדיל את הפעילות, שהתרחבה בשנים האחרונות בצורה משמעותית.

במשתלה התחלנו את השנה בהתחדשות: הקמנו גינת פרפרים, גידול פרפרים, האכלת פרפרים, מגרש משחקים ואוהל יצירה. הגינה נפתחה בחול המועד פסח, ועכשיו מתחילים קמפיינים לקידום ופרסום.

עגלת הקפה עברה מתיחת פנים רצינית, ופתוחה 7 ימים בשבוע עם הרחבת המבחר והגדלת מקומות הישיבה.

נוסף על כך, התקנו מאווררים בחממה, שמאפשרים שהייה נעימה יותר במזג אוויר חם, כפי שיש בקיץ.

ב-31.5 יתקיים אירוע תבלין ענק עם הצגות ופעילויות לילדים, כל הציבור מוזמן לחגיגה.

מהנעשה בגד"ש

בשבוע האחרון סיימנו את קציר החיטה לתחמיץ, שה"כ כ-1000 דונם. בעקבות הבצורת הקשה וצפי ליבולים נמוכים בכל הארץ, מחירי התחמיץ והשחת של החיטה זינקו ויגיעו בקרוב ל-30% ומסתמן שגם מחירי תחמיצי התירס יעלו בהתאם.

אנחנו מתחילים כעת בשתילת עגבניות לתעשייה כ-300 דונם ובאיסוף יבולי הבצל הראשונים, כ-500 דונם.

למרות החורף השחון, ועם תוספת מיוחדת של השקיה, הגידולים החורפיים (הבצל, החמוס והחיטה) נראים טוב מאוד. הפסקת גידול הכותנה אפשרה הרחבת גידולים אחרים: אבטיח, חומס, בצל ותירס מתוק. בגלל סוג הקרקעות הכבדות של יגור, הבצורת דווקא עזרה ושיפרה את גידולי החורף, שבשנה רגילה סובלים מעודף משקעים ועמידת מים. כתוצאה מהרכב המאגרים וזמינות מי הקולחין לאורך עונת הקיץ, הנוק ממיעוט המשקעים צפוי להיות מינימאלי.

בגורת האבוקדו אנחנו נערכים לקראת ספטמבר הקרוב לנטיעת 90 דונם נוספים במספר חלקות הסמוכות לקיבוץ.

משתלות יגור

באלגן

בשנה הקודמת נפגענו מאוד מהמלחמה. השנה התחילה עם רצון גדול של הציבור לצאת ולבלות, דבר אשר הביא לעלייה גדולה במספר הקבוצות והמבקרים ביחס לשנים קודמות. המשכנו בכמה הפקות, שהביאו את השליש הראשון של השנה להיות מהגבוהים שהיו בהיסטוריה של הבאלגן.

גם מאי ויוני נראים טוב מבחינת הקבוצות ומסתמן שאנחנו במגמת עלייה מבורכת. אנו ממשיכים לפעול כדי לחזק את השוק הפרטי ואת הקבוצות, ובמקביל נערכים לשינויים והקטנת פעילות הלילה, על מנת למזער את ההפרעה לשכונות החדשות והישנות.

בית אחווה

בבית אחווה חוונו השפעה משמעותית בעקבות המלחמה, שנבעה מלחץ מובן מבני המשפחות של הדיירים, אך בזכות היחס החם והטיפול המסור הצלחנו להרגיע ולתת מענה לדאגות.

השנה אנחנו ממוקדים בשדרוג המחלקה הסייעדית גם בצידוד וגם בנראות, וכבר אפשר לראות את השינוי בזכות העבודה בתוך הבית ובחוץ.

כאן גם נציין את עבודתו המופלאה של עודד קוטליאר בנוי מסביב לבית ובתוכו.

בפעילות הסולארית אנחנו מגדילים בעוד 1500 ק"ו של קולטים על הגגות בלולים, ברפת ובגן של סינגל.

ברכת חג ביכורים שמח לכל בית יגור!

רפת

ברפת התחלנו את השנה בתנופה ובתוצאות מצויינות. המכסה שלנו היא כ-4,300,000 ליטר ואנחנו בפועל מייצרים מעבר למכסה כ-4,700,000 ליטר. ההשקעות בשנים האחרונות (סככות, קירוי, שביל הולכה) מניבות תוצאות מקצועיות וכלכליות טובות.

החורשה

בחורשה התחלנו את העונה עם מספר אירועים ומקווים לשנה טובה אחרי השנה הקשה של המלחמה. לשמחתנו, ההתאמות שעשינו בהגברה מצליחות להקטין את הרעש ולמנוע פגיעה בשכונות הקרובות לגן.

נגרייה

בנגרייה התחלף הניהול ונתנאל אדלר חזר לנהל. הוספנו פעילות של מטבחי חוץ וממשיכים לחזק את השיווק.

והפרי המועדף משבעת המינים על ידי חברי יגור הוא...

סיכום שאלון קצר, מחוייך ואישי, על משמעות חג השבועות ומשמעות מושג "הביכורים" בחינוך. השתתפו: **גלי קיגל, שני גרודמן, שני גונן, שאנן זך, אסתי זך, נבו גולדשטיין, הדס ילון, רויטל קינן, חנה פרי, בועז אוחנה, טניה אוסטרובסקי, מימי גרטמן, יפתח שחר, ענת עוגן, רתם צירלין, נופית סגנו פלגי, מודי למדן.**

פתיחה: החגים, בין היתר, הינם הזמנה ליצירת רגעי משמעות ורגעי שיא בחיינו כעם, כקהילה, כמשפחה וכיחידים. החיים בקהילה פעילה מעצימים את ההזמנה הזאת ומאפשרים חוויות חג בממדים מגוונים ועמוקים יותר. מעבר לאירועים המרכזיים הקשורים במסורת חג השבועות: הבאת הביכורים, תיקון ליל שבועות, תפילות בית הכנסת, הארוחה המשפחתית והקריאה במגילת רות, מזמין אותנו החג, כל חג, במאכליו, במילותיו, בפסוקיו, ובשיריו, לצאת למסע אל עצמנו, לשחזר זכרונות ושורשים, לסמן נקודות ציון לאורך חיינו, ולברר מחדש את הערכים שאנו מאמינים בהם.

חדשות (שני ג.), במיוחד עבור מי שילדיהם נולדו בשבועות (שאנן, הדס ילון). ואחרי כל זה, "ביכורים" לוקח למעמד ההורים והתינוקות בטקס הבאת הביכורים היגורי, "אני מתרגשת כל שנה מחדש מהרגע שבו עולים לבמה התינוקות שנולדו - זהו רגע שמסמל חיים, התחדשות, המשכיות ותקווה" (אסתי זך).

חלק מהנשאלים בחרו בשם הגינרי, "שבועות". זאת עדיין ברירת מחדל, והשם השגור לחג בתקשורת ובשפה.

ואפילו שיגור אולי פחות ופחות "חקלאית", עדיין קרוב ללב "חג הקציר". לא "נס" הלידה וההתחלה, אלא המעשה, קציר התבואה בשדה בזמן הזה ממש, "אני ישר מדמיין ריח של שדה שעכשיו קצרו" (נבו גולדשטיין), "זה רגע יקר ערך בו האדם זוכה להנות מביכורי השקעתו ומעשיה" (רויטל קינן). **יפתח שחר** הוסיף לבחירה הזאת את העומק ההיסטורי: "חג הקציר הוא עבורי המהות האמיתית של הציונות וחזרת העם לארצו. במשך 2000 שנות גלות לא הייתה משמעות לשבועות כחג חקלאי עבור היהודים היושבים בנכר, כי הרי הגידולים החקלאיים שבהם נשתבחה הארץ הנוכרים בתורה, אינם מאפיינים את נוף מולדתם באשר הוא. הקיבוץ והמושב, שהם

שאלה מספר אחת: איזה משמעות החג הכי קרוב ללבך, חג הקציר, חג ביכורים, חג שבועות, מתן תורה?

רתם צירלין מחלקת את ארבעת השמות האלה לשתי קבוצות, אלה המחוברים לטבע ואלה שלא. בתור בת קיבוץ היא מעדיפה את הקבוצה הראשונה.

ברוח זו חשבתי שהתשובה הטבעית לאנשי המקום הזה היא "ביכורים" בגלל הדומיננטיות של טקס הבאת הביכורים בחוויית החג היגורית, למשל אצל **שאנן**: "בשבילי 'ביכורים' הוא שם החג המועדף, בגלל ביכורי היבולים בשדה לסוגיהם השונים, או **ענת עוגן**: "בשבילי - 'ביכורים'. גדלתי בבית חקלאי על ברכי מסורת הבאת ביכורים הטקס הקיבוצי. בשביל **נופית** הביכורים זה גם משהו רוחני: "תחושה רוחנית של חיבור לאדמה, אשר מסיימת מסלול הזנה לאדם, ומתחילה שוב מהתחלה. סוג של התחדשות והוקרה על מה שצמח וגדל. התוצרים מן השדה, הלול, הרפת וכו' - הם לא רק פרנסה, אלא חלק מהזהות, סמל למאמץ המשותף ולתוצאה שנולדת מהעבודה הקולקטיבית".

אבל ביכורים זה לא רק חקלאות, "ביכורים" זה גם התחלות

המצאה ישראלית, מתחברים למסורת ולהיסטוריה היהודית באופן אמיתי."

מי שלקחה את השאלה הזאת הכי רחוק, או הכי עמוק, היתה **טניה אוסטרובסקי** בבחירה ב"חג מתן תורה" כשם הקרוב לליבה. זאת, בגלל "האפשרות שלנו להבין מה מחזיק אותנו ומה משחרר. לא מדובר במשהו חיצוני, אלא משהו שבא מבפנים, מתוכנו, היכולת לשמוע ולהבין את עצמנו".

שאלה מספר שתיים, מה המרכיב האהוב עליך בחג?

שוב, בתור יגורניק, הייתי בטוח שרק על התהלכה ידברו, "תהלוכת הכלים החקלאיים שמנכחים את החקלאות הישראלית בעוצמה וממלאת את הלב גאוה" (**ניפתח**), **ענת** תארה את זה אחרת, "התקבצות הקהילה ביחד. המראה הזה של רבים כל כך מרגש אותי עוד מאז שריכזתי את התרבות ביגור, אוהבת גם את תשומת הלב של הענפים בקישוט הכלים החקלאיים". **רתם** מרגישה כמו יפתח וענת, אבל מוסיפה ממד חדש: "חג השבועות הוא בין החגים היחידים שנחגגים באופן ממש דומה בקיבוצים השונים, אפילו שגדלתי בקיבוץ אחר, הוא מרגיש לי בבית גם כאן". לצד טקס הבאת הביכורים היו עוד תשובות. **חנה פרי** ענתה: "לבוש לבן, זרי פרחים, וטנא", **אסתי זך** הרחיבה, "האסתטיקה הלבנה, הפרחים בשיער, השירים והתחושה שהקהילה כולה מתאחדת בחיבור לאדמה ולאדם". בקשר למרכיב האוכל, **קרולה דרגן** שמה במרכז החוויה את עוגת הגבינה שלה(!), **שני גונן** את פלטת הגבינות, ו**טניה** הוסיפה יין, "גבינות ויין! אנשים אומרים בדיק את מה שהם חושבים, ופתאום יש חיבור!" **הדס** אוהבת מאוד את התפריט הצמחוני, ונופית מתארת שני מוקדים לחווית החג, ההתכנסות הכללית, הביחד חגיגת העשייה המשותפת ובתוכה החיבור האישי: "כשנריה נולד התרגשתי לעלות לבמה ולרקוד איתו עלי במנשא כתינוק, כעת יהיה עבורי מרגש אף יותר לראות אותו עולה לבמה לבד ורוקד עם ילדי הגן". **שני גרודמן** מסכמת: "הכי אוהבת את האוכל, את הצבע הלבן בלבוש ובאוכל, כמו דף חדש וחגיגי ואת הצבע הצהוב של השיבולים מבחינתי זה החיבור לטבע ובאופן יותר עמוק לקיום שלנו למזון".

שאלה מספר שלוש: מבין שבעת המינים, והמזונות הקשורים להם, מה הכי טעים?

לא שאלה שבאה טוב לכולם. "איך אוכל להעדיף אחד על פני השני, כשלכל אחד מהם איכויות שונות וייחודיות? בעיני כל אחד מהם מקבל את ייחודו על רקע המגוון וביחס לשונותם ותרומתם של האחרים,

כמונו בני האדם" (**רויטל קינן**). **ענת** מעדיפה תמר ותאנה (אבל רק בצורה הטבעית), **מודי למדן** מחדד לגבי התאנה: "אני אוהב בעיקר את התאנים הרכות, הבשלות על סף הבחלה, שאז הן בשיא מתיקות". **טניה** מעדיפה רימון: "יפה מבחוץ, מפתיע מבפנים. צריך לדעת איך לגשת". **אסתי** גם בחרה ברימון, אבל הדגישה גם את העץ, ולא רק את הפרי: "רימון. יש בו עומק, יופי וטעם נהדר - וגם קשר אישי: בגינה שלנו שתלנו עץ רימון, וכל שנה אנחנו נהנים מפירותיו ומהנוכחות המרשימה שלו". **שאנן**, כמו **רויטל**,

לכל אלה, שהטקס הוא תמצית הציונות בעיניה, החג הכי קיבוצי, "הכי שלנו". **שני ג.** אוהבת את המעמד הזה כרגע שיא בקשר בין אדם למקום ובין יחיד וקהילה. **רתם** ציינה ש"בתור מישחי שעובדת כבר כמעט עשור במערכת הגיל הרך, אני אפילו מפליאה בכישורי הריקוד שלי יחד עם ילדי הגנים. **ענת:** המשכיות המסורת של קהילה המכירה ומוקירה את עובדי החקלאות והענפים הנוספים. ההתכנסות של כל הציבור אל הביחד היא החשובה. כמוכן שהתכנים על הבמה מאוד מאתגרים בשנים האחרונות. קטעי הקריאה וחוסר הכבוד וההקשבה של הציבור מאוד מפריעים לי. ובכל זאת מגיעים כולם... זה הכול של היחד. **ושני גונן** סיכמה: "אין מקום טוב יותר לחגוג בו את חג שבועות מאשר בקיבוץ שלנו, בבית, עם כל התוצרת הקיבוצית והביכורים. זה בעצם ביטוי ציוני ותרבותי עמוק של הקשר בין האדם, האדמה והחברה הקיבוצית".

שאלה מספר חמש: במבט לאחור, מה היו "הביכורים" שלך, הדבר שבישר באיזה אופן, על מסע חייד?
חנה פרי: התינוקות, הבנים הבכורים שלי.

יפתח שחר: החיבור להר וטיולי המשפחה. הורי שהיו מורים, אמא, מורה לביולוגיה ובוטניקה (בין שאר התחומים שלימדה), אבא, מורה להיסטוריה, תנ"ך וספרות חיברו אותי לארץ, לנופיה ולהיסטוריה שלה ומגיל צעיר אהבתי להדריך טיולים. שנים הדרכתי טיולי משפחות וענפים ביגור ועכשיו, בגיל השלישי, הפכתי למדריך טיולים מוסמך בעברית ובאנגלית.

רויטל קינן: שאלה רלוונטית מאוד לקראת צאתו של ספרי לאור. הספר - "גן החיות המשפחתי" עומד לראות אור לאחר 7 שנות מחקר בשיתוף עם קולגה, ומנגיש גישה חדשנית להערכה, ייעוץ וטיפול בפרט ובמשפחה דרך אבחון ציורים ייחודי. במבט לאחור - בהחלט מייצג את מסע חיי המקצועיים והאישיים עד היום. נרגשת מהמחשבה לאחוז בו בידי בקרוב

נרתע מהשאלה, אבל התעשת: "לגבי מזונות אני כנראה לא הכתובת, אבל מתחבר לחיטה (קמח ומוצרים), לזית (רק שמן) ולרימון". **הדס** התפלספה על הגפן, "הגפן - ענבים - לוקח מבחינתי, הפרי הכי מושלם שיש. גפן ואשכול הענבים הם שילוב של טעם, פשטות, יופי ומגוון. הכי קל וטעים לאכול ענבים בקיץ החם. מה צריך יותר?" **גלי קיגל** הצטרפה ל**שאנן** בבחירה בזית (בגלל התקווה לשלום), **ושני גרודמן** גם, אבל בגלל הטעם שלו, "הבועטים" חמוץ, מלוח, חריף. רק **יפתח** בחר בתמרים, המוזכרים בתורה כדבש.

בקיצור, יש לנו תיקו 3:3 - רימון (**אסתי, טניה, שאנן**) וזית (**גלי, שני ג.** **שאנן**) הבחירה של **שני גונן** לא עוזרת, כי היא גם בחרה ברימון וזית. ולכן ההכרעה עוברת ל**נבו גולדשטיין** שבחר ב...עראייס. ממש עם שריקת הסיום וחתימת הגליון, הגיעה למערכת תשובתה של **רתם צירלין** עם "שובר שוויון" וסיפור: "עד לפני 5 שנים הייתי בוחרת בקלות בחיטה ובשעורה. אבל אני כבר לא אוכלת גלוטן... אז אני אבחר בשמחה בזית. הטעים ביותר, העתיק ביותר, המיוחד ביותר לטעמי". זית הוא המנצח!

שאלה מספר ארבע: מה משמעות טקס הבאת הביכורים ביגור בעיניך?

אצל **יפתח** זה החיבור לאדמה ולחקלאות. **מודי** מרחיב: "זאת האחוזת אחרונה בחקלאות ותזכורת שהיינו יישוב חקלאי". **נבו** זוכר את שבועות של פעם: תחרויות נסיעה ברברט של טרקטורים רתומים לעגלות וגלגול חבילות קציר. **שאנן** חוזר לגאוות החקלאים המגדלים על התוצרת שלמענה טרחו כל השנה וזכו לראות ברכה בעמלם. **רויטל** מדגישה את הפשטות של ישיבה משותפת על הדשא, ויבול העשייה המשותפת. **גלי** ציינה את הגאווה המקומית והאישית - פעם שלישית ביכורי בטן על בימת החג. **קרולה** אוהבת את התחושה העמוקה של השייכות ליגור. **אסתי** רואה את ההתכנסות של ערכי הקיבוץ יחד: חקלאות, ילודה, חינוך וקהילה, כוח היחד. **הדס** הוסיפה

מאוד ולחלוק את תרומתו לעולם הייעוץ, הטיפול וההעצמה האישית והמשפחתית.

טניה אוסטרובסקי: הילדים שלי הם הביכורים האישיים שלי והם אלה שמחזיקים לי מראה מול הפרצוף, כל יום מחדש, הם שינו את הקצב של החיים שלי, לאל חזור, ולאחיזה גדולה בלהיות כל יום.

גלי קיגל: הביכורים שלי שמסמנים את מסע חיי הם קודם כל המשפחה שלי, הערכים בהם אני מאמינה של כבוד, שיווין וליברליות וכמובן היותי פיזיותרפיסטית, העוסקת בתחום השיקום ומנסה לסייע לאנשים במסע שלהם לאיכות חיים מטיבה ומיטבית.

בועז אוחנה: היציאה לבה"ד 1, החלטה לקחת אחריות, להיות שותף בחברה הישראלית, לתרום למדינה.

נבו גולדשטיין: החתונה שבעקבותיה כמובן הגיעו הילדים.

הדס ילין: חוץ מהמפגש והחתונה עם הרן וכמובן הלידות של הבנות, הביכורים שלי הם הבחירה, שלא היתה לי מובנת מאליה, בחיים הקיבוציים ביגור. הבחירה הזאת השפיעה גם על החיים האישיים והמשפחתיים וגם על הקריירה והדרך המקצועית שלי. אם היו אומרים לי לפני 20 שנה שזה המסע שאעבור בקיבוץ ובתנועה הקיבוצית, לא הייתי מאמינה. אם לחפש את כל זה יותר מוקדם, בילדות, בעיקר הייתי מרדנית, רודפת צדק, גם פמיניסטית אגב, ומאוד מחוברת לארץ ולציונות. הייתי הרבה שנים בחוגי סיור של החברה להגנת הטבע, גם הדרכתי שם, אני חושבת שזה נתן לי משהו פתח לי את הדרך.

אסתי זך: הביכורים שלי הם הבחירות הגדולות של חיי: החיבור לדותן והבחירה לבנות יחד חיים בקיבוץ, הילדים שהפכו אותי לאימא, והעבודה שלי בחינוך המיוחד - שלוש התחלות שמילאו את חיי במשמעות ובצמיחה עד היום.

שני גרודמן: הביכורים שלי הם פתיחת הקליניקה לטיפול רגשי. שנים שאני לומדת, עוסקת ו"מטפלת על הדרך", כשהחלום היה שיהיה לי מקום משלי, קליניקה. והינה זה קרה. חג שמח עם התחלות חדשות.

שני גונן: השנה הזו, סוג של ביכורים, מרגשת אותי במיוחד, אחרי שנתיים שבתחילתן עברתי לידה שקטה בחודש חמישי, הריון נוסף, שהתגלה בשבועות בשנה שעברה, מלחמה בחודשי הריון מתקדמים, כשאורן היה במילואים ימים רבים, וכעת, שבועות הנוכחי אנחנו חובקים ילדה מתוקה וחייכנית בשם מאור, כי היא לגמרי מבשרת על מאור גדול בחיינו. כשפרסמתי

"שבועות" והגיר של קרולה דרג

כגירת החג הזה הינו חג עם משמעות אישית מאוד גדולה. הרב שלמה גורן ז"ל, אשר גייר אותי, הסביר שחג מתן תורה אכן גם החג של כל אחד ואחת שהתגייר. מאז החג הזה מין יום הולדת שני בשבילי. תהליך הגיר שלי לא הסתיים בקבלת הניירת. זה היה תהליך של שנים של התקרבות לעם היהודי ולארץ ישראל. היום אני גאה בכך שאני לגמרי שייכת. ובגלל זה אני ממש אוהבת את חג השבועות.

זכרון "שבועות" בנשר מימי גרסמן

בבית הספר בנשר היתה מסכת יפהפיה לחג השבועות שהכין איש החינוך המיתולוגי "יעקב המורה". רקדנו "בחג שבועות תעשה לך" והבאנו ביכורים בטנא מהבית. למשפחתי היה שובך יונים, ואני הבאתי יונה בטנא.

זכרון "שבועות" במושב רויטל קין

כילדה גדלתי במושב חקלאי והזיכרון החי של משפחות החקלאים מקשטות ומכינות את עגלותיהם בכל טוב הארץ, ממלא את ליבי בגעגוע מתוק. כל משפחה הכינה עגלה רתומה לטרקטור עם התוצרת החקלאית המיוחדת שלה לטכס משותף במרכז המושב. שיירה ארוכה של טרקטורים ועגלות מובלים על ידי חקלאים עמלים וילדים יושבים צוהלים ומנפנפים ברגליהם בקצה העגלה עמוסת היבול...

זכרון "ביכורים" ברמת גן מודי למדן

בתור ילד עירוני היינו מביאים ביכורי ירקות, שההורים קנו אצל הירקן ושמו בסלסלה מעוטרת לקק"ל. לא ראינו קציר (לצער, גם הילדים היום ביגור לא רואים). חג השבועות לא אמר כלום, ואת התורה קיבלנו בכיתה ב' בשמחת תורה.

את הנושא הכאוב שעברתי ברשתות החברתיות, קיבלתי אינספור פניות מנשים רבות, שעברו אותו הדבר והזדהו, רק שהן חשו המון בוושה לפתוח ולדבר, והייתי עבורן לאוזן קשבת ותמיכה. הבנתי שזה חלק ממסע חיי - להיות שם עבורן.

ענת עוגן: ביכורי מסע חיי מלבד ההגעה ליגור מקיבוץ ילדותי והקמת משפחה... זה המוזיקה. מגיל צעיר בחרתי במוזיקה, (הורי סיפרו ששרתי לפני שדיברתי) ודרכה את הביטוי הרגשי והסיפוק מהעשייה הקשורה במוזיקה, בבמה ובביטוי הרגשי שלי.

נופית סגנו פלגי: "הביכורים" שלי - הדבר שבישר על מסע חיי הוא כשילדי נולד. כי כמו האדמה כך גם עבורי, זה סימן את תחילתו של מסלול הזנה חדש.

מודי למדן: "הביכורים" שלי - מה שבישר על "מסע חיי", אני חושב שהיו שניים עיקריים: הראשון, מחלת שיתוק הילדים בגיל שנתיים וחצי, שכבר אמרה לי שלא אלך לצבא, וזה כבר קבע עתיד מסויים. והשני, הספר "התנ"ך כהיסטוריה" מאת וורנר קלר, שהיה בביתנו וקראתי שוב ושוב, ושאלו לי ספק שהוא היה הסיבה העיקרית בבחירתי ללמוד ארכיאולוגיה.

סיכום: מרבית האנשים שפניתי אליהם נענו בשמחה וזה המקום להודות. למדתי מהם תובנות ותכנים, שלא נמצאים במנועי החיפוש, הבלוגים והאנציקלופדיות, אלא בחכמת המונים, אוסף החוויות והזוויות של הציבור שבתוכו אני חי.

למדתי, שוב, שהשיחה, לצד הטקס, הלימוד, הארוחה והביחד, היא המרענן, המחפש והמצמיח בחג, ובכלל. וגם למדתי, שהמושג "ביכורים" כולל בתוכו מתח בין התחלה וסוף. מצד אחד, הביכורים הם הפרי הראשון, המבשר את היבול שבפתח. בתור שכאלה, בגלל הרצון להגיע מהר ככל האפשר לקטיף, לבציר, למסיק ולקציר הם לעיתים פחות מפותחים ובשלים, טיפה בוסר, ראשוניים. מצד שני הביכורים הם גם סוף התחלה ממושכת, שהפכה זרע או שתיל או עץ בשלכת לשדה תבואה, או מטע מניב פרי. מבחינה זאת מזמינה שאלת פירות הביכורים בטנא חיינו, לאתר ולהגדיר כל שנה מחדש את אותם המעשים, ההחלטות והבחירות, שעשינו כשעוד היינו ילדים ובני נוער, וגם כשפרצנו דרך, ועשינו שינוי, והתחלות חדשות, כאנשים בוגרים.

גדי רביב

הרהורים חילוניים ליום מתן תורה שלמה מורן

גם חילוני אדוק חייב להודות, כי הקביעה הנחרצת "אין אלוהים" אינה ניתנת להוכחה. כלומר, לא ניתן להפריך את הטענה, כי היקום נוצר ע"י ישות תבונית כלשהי, ותאריך מתן תורה הוא מועד מתאים להתמודד עם האפשרות ש"יש אלוהים".

אם נזרום עם אפשרות זו כיהודים, נמשיך ונשאל: האם יהוה התנכי הוא אותו בורא? כאן נתקלים במספר בעיות. לטעמי, הקשה שבהן היא שתיקתו של הנ"ל בתקופת השואה. התשובות שנותנים רבנים למיניהם לשאלה זו (אלוהים העניש את עמנו על אי שמירת שבת, או על נישואי תערובת, ועוד מאותו סוג) רק מעלות פקפוקים נוספים, שהראשון שבהם הוא: מדוע כה חשוב ליהוה שהיהודים (ורק הם) ישמרו שבת? ובכלל, מה מידת האמינות בסיפור, כי בורא היקום העניק לצאצאי אברהם את הארץ המובטחת בתמורה לנאמנות אין סופית? (משהו כמו "אתם תהיו לי נאמנים עד כלות, ואני בתמורה אעניק לכם כך וכך. אך אם לא תהיו נאמנים רק לי אעניש וארדוף אתכם ואת צאצאיכם". אלוהים כשוגר-דדי של עמישראל).

נעזרו ב-AI (צ'אטג'יפט) על מנת להתמודד עם בעייה סבוכה זו. והנה דבר אלוהים שהביא.

ויהי מקץ הדורות, ויפן אלוהי הרוחות לכל בשר לראות מעשיהם אשר יעשו, ויחר אף ה'. ויאמר ה' בלבו: העם הזה, אשר כתבו אבותיו כי נשבעתי לתת לו ארץ זבת חלב ודבש - הוא אשר כתב עלי דברים קשים ונוראים.

כי אמרו בלבבם ובכתבי קודשם: "צונו ה' להשמיד, להחרים, להכות לפי חרב נשים וטף ויונק". וגם כתבו לאמור: "רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהינו נתן לך נחלה - לא תחיה כל-נשמה. כי-החרם תחרימם... באשר צונו יהוה אלהינו".

ויאמר ה' הלא אני אל רחום וחנון, אך אפיים ורב חסד! האם אנכי האיש הדורש דמים? האם אנכי המצווה להחרים עמים תמימים? לא כן דרכי, ולא כן מחשבותי.

ויתעצב ה' אל לבו, וירדוף את העם הזה ברדיפה אשר לא נהייתה כמוה תחת כל השמים. ויבואו עליו ימים רעים, ימים אשר בהם שישה מיליון מבני עמם עלו בעשן מעל תנורי הגיהנום, ושרפות ותמורות עשן יעלו עד כסא הכבוד.

ובשנים ההן לא נודע מקומי, והשתקתי קולי, ונסתתרתי מהם, באשר כתבו עלי לאמר: "צנונו יהוה להשמיד עמים אשר ישובו בארץ אשר נשבע לתת לאבותינו".

אבל עוד חמול חמלתי עליהם, כי לא רוע אלא בורות הכשילתם, ויאמר ה': אשלח להם רוח חדשה, ואקים אותם מאיד עפרם, ואתן להם נחלה בארץ אבותיהם, למען ייטיבו דרכם ולמען יראו עמים כי יש שכר למעשה טוב ויש דין ומשפט בארץ. ויאסוף אותם מכל קצות תבל, ויבן להם מדינה, ויאמר להם: ראו, נתתי לכם חיים חדשים, ארץ חדשה, הנה בידכם הבחירה - ברכה או קללה, חיים או מוות.

אבל לא שמעו. וימרו את דברי, ויתהללו בגבורת זרועם. וישבו להכות ולעשוק, לבנות חומות ולשסות איש ברעהו, ולהאמין כי הארץ רק להם לעולם - גם אם רומסו בה משפט וחסד.

וגם שבו ויעלו עלי עליה לאמר: "צנונו יהוה להכות כל גוי ועם הישב בארץ אשר נשבע לתת לאבותינו". ויאמר ה': מה עוד אעשה לכרמי ולא עשיתי בו?

עתה אשקיף ואראה - הישובו מדרכם, או יוסיפו סרה. וההמשך - מי יסורנו?

אולי ירוחמו, אולי יפקחו עיניהם לראות, אולי ישובו בתשובה שלמה. ואם לא - הוי הארץ אשר תחתיהם.

קיץ מוסיקלי בבית אחווה

שבוע אחרי הקונצרט המרגש של "תזמורת הביט" (כלי נשיפה בעיקר) ברחבת המועדון, זכו חברי הבית בקונצרט מרגש ומענג נוסף בביצוע תזמורת המלודיקות של בית הספר "רזים" בצפת ותזמורת מרכז מוסיקה של מעלות, הניצוח ערן אל בר. שני המופעים כללו בעיקר קטעים מוכרים ואהובים מעולם המוסיקה הקלאסית, הזמר העברי, להיטי ג'ז ושירי עמים. כמובן, לחוויה המוסיקלית נוספת המרכיב האנושי המרגש של מחוות הנגנים, הבוגרים והילדים, לדיירי הבית.

מכתב הערכה לעובדי לגין

שלום רב לעובדי לגין

ברצוני להביע את תודתי והערכתי העמוקה לצוות מפעל לגין על ההתגייסות המהירה, המקצועית והמסורה בייצור הדחוף של קופסאות הטונה עבור אספקה לצה"ל. בימים מתוחים אלו, כאשר אנו נדרשים לספק מענה מהיר לכוחות הביטחון, יש משמעות עמוקה לכך שהמוצר מיוצר כאן - בארץ, על ידי חברה ישראלית, עבור צורך ישראלי. זה לא רק ייצור - זו שליחות. לעיתים, בעומס העבודה ובהחלפת משימות מהירה, לא תמיד קל להבין את ההיגיון שבמעברים החדים או את התמונה הגדולה. דעו לכם - כל פעולה שלכם, כל תרומה, היא חלק משרשרת רחבה של עשייה למען המדינה, למען ביטחונה, ולמען שמירה על חוסן אזרחי וכלכלי גם יחד. בזכותכם הצלחנו לעמוד באתגר ולהראות שעשייה מקומית יכולה להוביל מצוינות ולספק מענה מהיר, איכותי וערכי.

תודה מכל הלב,

עומר גולדין - מנהל רכש
ויליגר - קבוצת נטו

לאורך כל הדרך: ערכים של עבודה, מקצועיות, התמדה, הבנה מה אני עושה ורצון לעזור מכל הלב, לא מתוך כוונת רווח אישי.

סיימתי את לימודי האחות ב-1995, אבל מעולם לא סיימתי ללמוד.

במהלך השנים עשיתי תואר שני במנהל מערכות בריאות, קורס על בסיסי בטיפול נמרץ, הנחיית קבוצות, אימון לבריאות ואימון לאיזון סטרס והתמכרויות.

אני עובדת כאחות ב"מרכז הרפואי בני ציון".

28 שנה עבדתי בטיפול נמרץ נשימתי. טיפלתי בחולים מונשמים, מורדמים, לא יציבים, עם אי ספיקה רב מערכתית. כאלה שהתקשות אומרת, שהרופאים נאבקים על חייהם.

טיפלתי לא פעם בחולים עם סיכויי החלמה קלושים. מול עיני עומד תמיד ערך החיים, כבודו של המטופל ומשפחתו, וגם ברגעים אחרונים אני עובדת מתוך חמלה, כבוד ותקווה.

ב-2019 התמנתי למתאמת ריאות בביה"ח ובהמשך לאחות אחראית של יחידת ריאות, יחידה שנותנת שירותים למטופלים מאושפזים ואמבולטוריים.

בנוסף, אני מרצה למחלות ריאה בבית ספר לאחיות ובקורס הדרכה קלינית לאחיות.

לאורך כל השנים העמקתי בקשר בין הגוף לנפש, הבנה שנותנת את ביטוייה בעבודתי כיום.

במהלך תפקידי כאחות אחראית ביחידת ריאות, ערכתי קבוצות תמיכה למטופלים, ימים מרוכזים להעלאת המודעות למחלות ריאה ולנוזקי עישון, הן בביה"ח והן מחוצה לו, בבית ספר לרפואה, בבתי אבות, מתנ"סים ובתי ספר.

עשיתי מחקר בנושא "השפעת ידע על היענות להמלצות לטיפול בקרב

ענר קלי (לביא), בת יגור, על הזכייה בתעודת הוקרה בבית הנשיא, במסגרת אירועי "יום האחיות והאחים הבין לאומי", במרץ האחרון

רקע: בת לפירוז ז"ל ולאח לביא, תיבדל לחיים ארוכים, נכדה לניסן ורבקה ז"ל חברי יגור. אחות של עינב, עירם ועירן, מחזור מ"ג (דנה קריב, נועם שפיגלר, שחר גולדשטיין, נמרוד כפרי, נחום מדלינגר, שחר חי). בת 53, מתגוררת בקרית בנימין, נשואה לאילל, מורה לנהיגה ואמא של שרי, מהנדסת חשמל בגוגל, דניאל, שמסיים השנה הנדסת חשמל ופיזיקה בטכניון, ועובד באפל, ויעל שמסיימת י"ב. עזבה את יגור לפני 30 שנה.

עזבתי את יגור לאחר השירות הצבאי, לאחר שעבדתי שנה בגן חצב ולמדתי בבי"ס לאחיות.

מגיל מאוד צעיר ידעתי שאהיה אחות.

כילדה סבלתי מאסתמה. אני זוכרת את רות סנדר, אחות ביה"ס, עוברת בבוקר בבתי הילדים, מסתכלת עלי ואומרת שהשפתיים שלי כחולות...

היו אלה ימים שלא היו אינהלציות בבתים, ואני הייתי פוקדת את המרפאה מספר פעמים ביום לאינהלציה.

ומתוך המצוקה שלי בא הרצון להבין את הרפואה, להיות בצד של המטפל ולסייע לאדם שזקוק לעזרה.

עזבתי את יגור, אבל הערכים עליהם גדלתי והתחנכתי בקיבוץ, הם שמובילים אותי

דבר ראשון ולפני הכול התקשרתי לאמא. אמא איתי לאורך כל הדרך, בקשיים, בהצלחות, בסיום כל יום עבודה אני מתקשרת אל אמא. ידעתי שאמא הכי תשמח בשבילי. והכי תהיה גאה. וכך אכן היה.

טקס הענקת התעודה במעמד נשיא המדינה, שר הבריאות ומנכ"ל משרד הבריאות היה מרגש מאוד, הפרגון העצום מהסביבה וההתעניינות מאוד החמיאו לי. חשבתי על אבא, שלא זכה לדעת על ההוקרה אותה קיבלתי, על כך שתמיד האמין בי ושהיה גאה בי לו היה יודע.

המעמד הביא אותי למחשבה אחרת, על הדרך שעשיתי, שבזכותה הגעתי עד הלום, דרך שלא הונחתה מתוך רצון לקבל הוקרה אלא מתוך אמונה שזו הדרך. המחשבה שעולה בי היא מה עוד אני יכולה לעשות ולאן עוד אני רוצה להתקדם, כדי להמשיך להשפיע לעולם טוב יותר.

תגובת אמא גאה, לאה לביא: נורא התרגשתי. היא בהחלט ראוייה לזה בזכות ההשקעה. נורא רציתי להיות שם איתה, אבל נתנו רק לבן משפחה אחד לבוא, בגלל הביטחון. אז אייל בא. מילדות ענר, עם הרבה צניעות, היתה שאפתנית ומאתגרת, את עצמה קודם כל. למה שהיא הגיעה, הגיעה בעצמה. זה הכול שלה! לא מתפלאת.

חולי COPD, מחקר שזכה להיות מוצג בכנס איכות ברפואה.

מתוך אמונתי בחיבור בין הגוף לנפש, פניתי ללימודי יוגה, פתחתי סטודיו עצמאי בביתי והכנסתי את היוגה גם לביה"ח.

אני מעבירה שיעורי יוגה לעובדי ביה"ח במטרה לסייע בשחיקה, לחץ ומתח ולאפשר להם מרחב שקט של נשימה, רוגע וריפוי גם בתוך סביבה רפואית לחוצה.

עם תחילתה של המלחמה, מתוך רצון גדול לעזור במה שאני יכולה, קיימתי עבור הצוותים בביה"ח מפגשי תמיכה והעברתי יוגה לחיילים בתהליכי שיקום. שם ראיתי הלכה למעשה את כוחן של התנועה, הנשימה, המודעות והוויסות הרגשי לחולל ריפוי, גם כשנדמה שאין כוחות.

לאורך כל הדרך, אני פועלת מתוך רצון אמיתי לעזור עם הכלים שיש לי ובדרכים שאני מכירה, על הצד הטוב ביותר. אני מאמינה שזו הדרך ולכן הופתעתי מאוד כשהתקשרו אלי מהנהלת האחיות הארצית לבשר לי שקיבלתי מצטיינת נשיא. בדיעבד, נודע לי שהמועמדות שלי הוגשה על ידי הנהלת האחיות ב"בני ציון".

וְחַג שְׁבֻעֹת תְּעֻשָׁה לָךְ

יום ראשון | ה' בסיון תשפ"ה | 1.6.25
דשא המזכירות | 17:30 - טקס ותהלוכת ענפים

פינות הפעלה בעיגול
ארוחה חגיגית - חלבית

